

IGINÁL

vyh. IV - část ramínek I, VI, VII, VIII - 5.4. 2004

vyh. V - 4.5. 2004

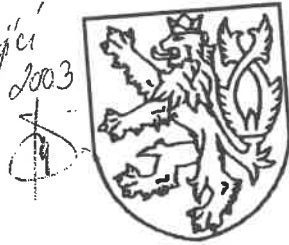
č.j. 6C 128/98-174

ke rozhodnutí nabylo právní moci

vyh. I, II, III, IV - část přisouzení 25.8. 2003

OKRESNÍ SŮD • CHRUDIMI

4.5. 2004

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Chrudimi rozhodl samosoudkyně JUDr. Vlastou Jiráskovou ve věci žalobce J. R., nar. [redacted], bytem Chrudimi, zastoupeného advokátem JUDr. Tomášem Plavcem se sídlem v Chrudimi IV, Rooseveltova 335, proti žalované Silnice Hradec Králové a.s., se sídlem Škroupova 719, Hradec Králové, zastoupené JUDr. Daliborem Kalcso, advokátem se sídlem Škroupova 719, Hradec Králové, o náhradu škody, t a k t o :

- I. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci bolestné ve výši 4.125,-- Kč s přísl., tj. s úrokem z prodlení ve výši 26 % od 1.7.1998 do zaplacení.
- II. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci ušlý výdělek za dobu trvání pracovní neschopnosti ve výši 53.884,-- Kč s přísl., tj. s úrokem z prodlení 26% od 1.7.1998 do zaplacení.
- III. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci na nákladech léčení 143.480,-- Kč s přísl., tj. s úrokem z prodlení 10% od 1.11.1999. Ve zbytku, tj. na zaplacení dalších 12.718,-- Kč s přísl., tj. úrokem z prodlení ve výši 26% od 1.7.1998 a 10% od 1.11.1999 do zaplacení, se žaloba z a m í t á .

IV. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci za ztížení společenského uplatnění 508.500,-- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Ve zbytku, tj. pokud bylo žalováno na zaplacení dalších 2.338.020,-- Kč s přísl. tj. s úrokem z prodlení ve výši 10% z 2.846.520,-- Kč od 2.11.1999, se žaloba z a m í t á .

V. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci náhradu mzdy po skončení pracovní neschopnosti 614.038,-- Kč s přísl., tj. s 26% úrokem z prodlení z částky 30.372,-- Kč od 1.7.1998, s 20% úrokem z prodlení z částky 47.068,-- Kč od 31.12.1998, s 12% úrokem z prodlení z částky 64.718,-- Kč od 1.8.1999, s 10% úrokem z prodlení z částky 35.383,-- Kč od 30.11.1999, s 10% úrokem z prodlení z částky 123.643,-- Kč od 1.12.2000, s 7,5% úrokem z prodlení z částky 142.840,-- Kč od 31.12.2001, s 3,5% úrokem z prodlení z částky 136.690,-- Kč od 1.1.2003, s 3,5% úrokem z prodlení z částky 33.315,-- Kč od 1.4.2003, vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Žalovaná je p o v i n n a platit žalobci částku 11.105,-- Kč měsíčně, vždy do každého posledního dne v měsíci, počínaje 1.4.2003.

Ve zbytku, tj. pokud bylo žalováno na zaplacení dalších 1.289,-- Kč s přísl., se žaloba z a m í t á .

VI. České republice se přiznává náhrada nákladů řízení ve výši 1.386,-- Kč, kterou uhradí žalovaná do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Chrudimi.

VII. Žalovaná je p o v i n n a nahradit žalobci náklady řízení ve výši 130.665,--Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Tomáše Plavce.

VIII. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit soudní poplatek ve výši 52.961,-- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Chrudimi.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se domáhá svou žalobou náhrady škody na zdraví, která mu byla způsobena úrazem dne 4.9.1997 v ul. Fontinova v Chrudimi II, když vycházel z areálu hřiště SK Chrudim a spadl do výkopu, kde žalovaná prováděla rekonstrukční práce ulice. Utrpěl zranění, které si vyžádalo dlouhodobé léčení a zanechalo trvalé následky. Podle žalobce žalovaná dostatečně nezabezpečila staveniště, především tím, že řádně neoznačila výkop u východu z areálu fotbalového hřiště SK Chrudim do předmětné ulice, jak jí bylo uloženo ve stavebním povolení. Žalovaná proto odpovídá za způsobenou škodu podle § 420 obč. zák.

Okresní soud v Chrudimi rozhodl dne 26.11.1998 ve věci platebním rozkazem, proti kterému žalovaná podala v zákonné lhůtě odpor, ve kterém namítala, že není pravda, že by řádně neosvětlila místo a výkop řádně nezajistila. Nebylo prokázáno její zavinění a žalovaná si není vědoma porušení jakékoliv povinnosti, která jí byla v souvislosti s prováděnými rekonstrukčními pracemi uložena. Podle pokynu MěÚ v Chrudimi, který povolil úplnou uzavírku předmětné místní komunikace, provedla žalovaná řádné zabezpečení úseku, tj. především umístila dřevěnou zábranu oddělující výjezd ze zadní části areálu SK Chrudim do Fontinovy ulice a umístil příslušnou dopravní značku - zákaz vjezdu. Trestní stíhání vedené proti stavbyvedoucímu žalované bylo podle § 172 odst. 1 písm. c) trestního řádu zastaveno, protože ke zranění žalobce došlo ve večerních hodinách a k odstranění zábrany došlo nezjištěnou třetí osobou, která nebyla vyšetřena ani policií. Žalovaná poukázala na to, že vlastníci přilehlých pozemků byli před započatím rekonstr. prací upozorněni na jejich provádění a zároveň vyzváni, aby vstup do ulice ze svých domů náležitě zabezpečili. Pokud tedy nebylo předmětné místo, kde došlo ke zranění žalobce, zabezpečeno tak, aby se předešlo vzniku jakýchkoliv škod, pak poukázala na zavinění ze strany vlastníka sousedních pozemků příp. vlastníka sportovního areálu. Další námitkou žalované bylo to, že žalobce v době úrazu měl v krvi 1,04 g/kg alkoholu, což nesporně ovlivnilo jeho chování zejm. rychlost jeho reakcí. Žalovaná proto navrhlá zamítnutí žaloby s tím, že nebyly prokázány základní skutečnosti nezbytné pro vznik odpovědnosti za škodu na zdraví, a to zejm. porušení právních povinností žalovanou, zaviněné porušení, příčinná souvislost mezi jednáním žalované a vzniklou škodou.

Soud provedl ve věci dokazování, tj. důkaz spisem Policie ČR, okresní úřad vyšetřování Chrudim ČVS:OVV-634/1997-08, výpovědi svědků J. L. a J. J. a ing. H., výpovědi žalobce jako účastníka řízení a důkaz znal. posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a po provedení těchto důkazů žalobce navrhl, aby soud rozhodl o základu věci mezitímním rozsudkem tak, že žalovaná za škodu odpovídá v plné výši. Soud tomuto návrhu vyhověl a rozsudkem čj. 6C 128/98-103 ze dne 12.10.2000 rozhodl tak, že žalovaná odpovídá za škodu, která žalobci vznikla úrazem dne 4.9.1997 při pádu na staveništi rekonstrukce vozovky ve Fontinově ul. v Chrudimi a že o výši nároku žalobce a o náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto v konečném rozsudku. V odůvodnění tohoto rozsudku soud uvedl, že bylo prokázáno, že žalovaná dostatečně nezabezpečila rekonstrukční práce na komunikaci tím, že použila pouze zábrany bez světelného označení i když místní veřejné osvětlení v té době nebylo funkční a zábrany byly lehce rozdělatené. Žalovaná proto odpovídá za škodu žalobce podle § 420 obč. zák., protiprávnost jednání žalované spatřoval soud v porušení povinností, které mu ukládalo rozhodnutí MěÚ v Chrudimi, odbor výstavby a životního prostředí ze dne 28.5.1997 a také v porušení povinnosti, kterou ukládá každému ustanovení § 415 obč. zák., tj. povinnost předcházet škodám. Soud neshledal, že by došlo k jakémukoliv spoluzavinění ze strany žalobce. Uvěřil jeho tvrzení, že kolo pouze vedl a vzhledem ke svědecké výpovědi svědka J. Josky a závěrům znal. posudku z oboru zdravotnictví dospěl k závěru, že alkohol požitý žalobcem neměl vliv na vzniklou škodu.

Proti mezitímnímu rozsudku podala žalovaná odvolání, o kterém rozhodl Krajský soud v Hradci Králové usnesením čj. 21Co 103/2001-118 dne 30.10.2001 tak, že rozsudek okresního soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Odvolací soud vytkl okresnímu soudu, že jeho výrok neobsahuje rozsah opodstatněnosti nároku žalobce a v odůvodnění chybí podrobný skutkový a tomu odpovídající právní závěr o vlivu žalobcem požitého alkoholu na spoluzavinění si úrazu. Podle odvolacího soudu se okresní soud nedůsledně vypořádal se závěry znal. posudku, a proto mu uložil, aby ve smyslu § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. vyzval účastníky k doplnění vyličení rozhodných skutečností o otázce spoluzavinění žalobce na vzniklé škodě, k označení důkazů ke svým tvrzením a o následcích nesplnění této výzvy. V souladu s pokynem odvolacího soudu vyzval okresní soud účastníky k doplnění svých tvrzení a k tomu, aby splnili svoji důkazní povinnost.

Žalovaná neměla důkazní návrhy pokud jde o tvrzení ohledně spoluzavinění žalobce. Navrhla však doplnit řízení listinnými důkazy, o nichž si nebyla vědoma, že by jejich obsah byl při jednání konstatován. Jednalo se o rozhodnutí MěÚ – stavebního odboru v Chrudimi ze dne 17.6.1997, kterým byla povolena stavba a o rozhodnutí Dopravního inspektorátu Policie ČR, obvodního odd. Chrudim, jímž byla stanovena úprava silničního provozu.

Soud proto provedl opětovně důkaz spisem Policie ČR – OKV Chrudim, ČVS:OVV-634/1997-08, zejm. byly čteny svědecké výpovědi D. L. a J. J., protokoly o nehodě v silničním provozu s fotodokumentací, stavební povolení na č.l. 36, rozhodnutí o úplné uzavírce Fontinovy ulice na č.l. 38 a závěry znal. posudku na č.l. 83 a 89. Z protokolu o

- pokračování

výslechu svědka D. [redacted] L. [redacted] bylo zjištěno, že dne 4.9.1997 večer obsluhoval žalobce v restauraci Pod Vodojemem, nevěděl, kolik žalobce vypil piv, ale uvedl, že obvykle chodí na 2 piva a když ten den odcházel z restaurace, tak „nějak opilý nebyl“. Z protokolu o výslechu svědka J. [redacted] J. [redacted] vyplynulo, že dne 4.9.1997 odcházel z restaurace společně se žalobcem kolem 20. hodiny. Žalobce šel napřed, protože se svědek zdržel na toaletě. Když svědek vyšel ven, našel žalobce, který již ležel na zemi a byl zraněný. Z protokolu o nehodě, plánu místa nehody a z fotodokumentace bylo zjištěno, že jízdní kolo žalobce nebylo po nehodě poškozeno, mělo funkční brzdy, předepsanou výbavu (světlo, dynamo), krevní stopa byla ve vzdálenosti asi 1,5 – 2 m od kraje výkopu.

Po takto doplněném řízení navrhl opět žalobce, aby soud rozhodl ve věci mezitímním rozsudkem tak, že žalovaná odpovídá za škodu, která byla žalobci způsobena úrazem, a to zcela. Žalovaná naopak navrhla zamítnutí žaloby s tím, že nelze přičítat k její tíži, že někdo jiný odstranil zábrany u výkopu a z rozhodnutí MěÚ v Chrudimi pro žalovanou nevyplývala povinnost výkop osvětlit. Zároveň poukázala na to, že žalobce byl pod vlivem alkoholu a tato skutečnost měla podstatnou roli při vzniku škody.

Okresní soud vyhověl návrhu žalobce a rozsudkem čj. 6C 128/98-126 ze dne 14.2.2002 rozhodl tak, že uplatněný nárok je co do právního základu opodstatněn zcela a o vyšší nároku a o náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto v konečném rozsudku. K tomuto závěru došel po opětovném zhodnocení všech provedených důkazů s tím, že bylo prokázáno, že pro žalovanou vyplývaly z rozhodnutí MěÚ v Chrudimi o stavebním povolení a o povolení úplné uzavírky předmětné místní komunikace konkrétní povinnosti jako pro stavebníka, které byly popsány zejm. v bodě 28 rozhodnutí o povolení stavby. Žalovaná však tyto povinnosti dostatečně nesplnila, když nezabezpečila rekonstrukční práce na předmětné komunikaci zábranami tak, aby splnila svoji povinnost uvedenou v § 415 obč. zák., tj. povinnost počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí. Prokázáno bylo pouze, že žalovaná kolem 15. hodiny dne 4.9.1997 použila zábrany bez světelného označení, i když místní veřejné osvětlení v té době nebylo funkční, navíc zábrany byly lehce rozdělatelné, tj. nebyly nijak zajištěny, takže v době úrazu žalobce nebyly funkční. Obrana žalované spočívající v tvrzení, že svoji povinnost v prac. době splnila a rekonstrukční práce označila, je nedostačující, neboť z ust. § 415 obč. zák. vyplývá, že každý je povinen počínat si tak, aby ke škodám na zdraví nedocházelo vůbec. V daném případě ke škodě na zdraví žalobce nepochybně došlo, byť po pracovní době žalované. Rekonstrukční práce probíhaly po dlouhou dobu a jak vyplynulo z výpovědi svědka H. [redacted], mělo veřejné osvětlení časté výpadky a v den vzniku škody žalobce nesvítilo vůbec. Tento svědek zároveň uvedl, že zábrany, kterými žalovaná výkop opatřila, byly lehce přenosné, rozebíratelné a děti si s nimi hrávaly. Na žalované tedy bylo, aby stavební práce na předmětné vozovce zabezpečila jiným dostatečnějším způsobem, než jak učinila. Podle názoru soudu tuto povinnost žalovaná nesplnila, a proto odpovídá žalobci za škodu, která mu vznikla tím, že spadl do neoznačeného rekonstrukčními pracemi sníženého úseku vozovky.

Soud se zabýval i otázkou případného spoluzavinění žalobce, kterou vznesla žalovaná. Tvzení žalobce, že kolo vedl, nebylo vyvráceno žádnými důkazy. Ustanovený znalec se k tomu vyjádřil tak, že oba dva mechanismy úrazu, tj. jízda na kole či chůze s kolem, jsou možné a nelze vyloučit ani jeden z nich. Ani jednu z těchto možností neoznačil znalec jako pravděpodobnější. Přiklonil se spíše k závěru, že žalobce na kole jel, a to s ohledem na následek pádu. Soud však považuje výpověď žalobce za věrohodnou, když vypovídal opakovaně obsahově shodně a žádný jiný důkaz nepotvrdil opak, naopak tvrzení žalobce jsou podporována svědectvím J. J. a listinnými důkazy obsaženými ve vyšetř. spise, ze kterých vyplynulo, že kolo nebylo poškozeno, bylo dostatečně vybaveno, krevní stopa byla zjištěna ve vzdálenosti cca 1,5 – 2 m od kraje výkopu. Kdyby žalobce na kole jel, tak by podle názoru soudu muselo dojít k jeho poškození, při pádu žalobce přes řídítka kola by dopadl dále než byla krevní stopa a neležel by vedle kola. Také by neměl důvod nepoužít světla, kterým bylo kolo vybaveno a výkop by zahlédl. Soud proto učinil závěr, že žalobce se účastnil silničního provozu pouze jako chodec, neporušil vyhl. č. 99/89Sb. v platném znění a neshledal spoluzavinění žalobce ani v tom, že požil alkohol. Jak bylo prokázáno znal. posudkem, byl žalobce ve stavu lehké opilosti. Z účastnické výpovědi žalobce, která byla potvrzena výpovědí svědků L. a J., vyplynulo, že žalobce znal dobře vliv alkoholu na jeho osobu, pravidelně po fotbale chodil na 2 – 3 piva a byl na tuto dávku zvyklý. V den úrazu vypil pouze 3 piva, nejevil známky opilosti a jako obvykle odcházel z restaurace domů. Podle názoru soudu by ke stejnému škodnému následku došlo i v případě, že by žalobce nepil vůbec. Ten v naprosté tmě spadl do výkopu o jehož existenci nevěděl. Proto soud učinil závěr jako při vynesení prvního mezitimního rozsudku, tj., že žalobce nenese ani z části vinu na vzniklé škodě, a proto rozhodl podle § 152 odst. 2, věta druhá o.s.ř., tj. o základu věci tak, že žalovaná za vzniklou škodu odpovídá zcela.

K odvolání žalované rozhodl Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem čj. 22Co 349/2002-138 dne 1.8.2002 tak, že rozsudek okresního soudu potvrdil s odůvodněním, že předpoklady odpovědnosti náhrady škody jsou protiprávní úkon, vznik škody, příčinná souvislost mezi oběma a zavinění. První tři z nich jsou podmíněny objektivně a jejich existenci prokazuje poškození, kdežto zavinění je pouze subjektivní a je na škůdci, chce-li být zproštěn odpovědnosti, aby prokázal, že tato podmínka splněna nebyla. Proto bylo na žalované, aby prokázala, že příčinou vzniklé škody bylo počínání poškozeného, který naopak musel prokázat, chtěl-li vyvrátit škůdcovu obranu, že se tak stalo bez jeho zavinění. Na žalobci proto bylo, aby prokázal, že úraz mu byl způsoben pádem do dotčeného výkopu, a to proto, že žalovaná výkop dostatečně nezabezpečila, přestože to bylo její povinností, a že žalobce ani v podnapilém stavu nemohl předpokládat, že tento výkop zabezpečen nebyl. Na žalované pak bylo prokázat, že žalobce spadl do výkopu proto, že byl v podnapilém stavu a dokonce jel na jízdním kole a že nevěděl a ani vědět nemohl, že zábrany u výkopu jsou odstranitelné a že nemusí svítit pouliční osvětlení. Žalovaná, na rozdíl od žalobce, tyto skutečnosti neprokázala.

Krajský soud ve svém rozsudku dále uvedl, že pokud žalovaná neohraničila vyhloubený výkop zábrany odstranitelnými jen s velkými potížemi a nepřesvědčila se o funkčnosti pouličního osvětlení, nevěnovala náležitou pozornost požadavkům prevence vzniku škod. Žalované se ani nepodařilo zpochybnit žalobcovo tvrzení, že jízdní kolo vedl, neboť po pádu při jízdě by kolo muselo jevit známky poškození, když krevní stopy na místě vylučují jiný závěr. Žalované se nepodařilo zpochybnit ani žalobcovo tvrzení, že i ve stavu lehké opilosti byl schopen své jednání kontrolovat. Podle názoru krajského soudu by ani žalobcova opilost, resp. jízda na kole, nemohla vyloučit plnou odpovědnost žalované, pokud neupozornila žalobce postavením těžko odstranitelných zábran na výkop a znemožnila mu tak včas reagovat, resp. v krajním případě do nich narazit a zastavit se o ně. Proto krajský soud považoval mezitímní rozsudek, kterým rozhodl okresní soud o základu nároku, za věcně správný.

Rozsudek krajského soudu nabyl právní moci 30.9.2002, a proto soud vyzval účastníky k vyjádření, zda vzhledem k pravomocnému rozsudku o základu nároku, nedojde mezi nimi k dohodě o výši nároku. Žalobce uvedl, že se pokusil o mimosoudní jednání, k dohodě však nedošlo. Žalovaná uvedla, že záležitost předložila pojišťovně, která se ve věci přes urgence nevyjádřila. Proto žalobce navrhl, aby ve věci rozhodl soud a upřesnil své žalobní žádání ohledně výše nároku dne 10.3.2003 tak, že požadoval bolestné ve výši 4.125,-- Kč, ušlý výdělek za dobu trvání pracovní neschopnosti ve výši 51.461,-- Kč, na nákladech léčení, tj. dojíždění manželky žalobce do nemocnice v Pardubicích, nákup ovoce a minerální vody požadoval náhradu ve výši 2.718,-- Kč, vše s úrokem z prodlení ve výši 26 % od 1.7.1998. Dále pak požadoval náhradu nákladů, které musel v souvislosti s úrazem vynaložit, tj. Kč 153.480,-- s 10 % úrokem z prodlení od 2.11.1999 (konkrétně na bezbariérovou úpravu domu ve výši 70.000,-- Kč, z čehož hradil 40 %, tedy 28.000,-- Kč, na zakoupení osobního automobilu ve výši 148.000,-- Kč, z čehož po odečtení sociálního příspěvku hradil 48.000,-- Kč, na zakoupení motopedu ve výši 67.480,-- Kč, na zakoupení psa retrievera ve výši 10.000,-- Kč). Pokud jde o náhradu za ztížení spol. uplatnění, setrval na původně uplatněné náhradě ve výši 3.000.000,-- Kč, která po odečtení zvlášť specifikovaných nákladů, které vyčíslil částkou 153.480,-- Kč, činí 2.846.520,-- Kč a úrok z prodlení ve výši 10 % od 2.11.1999. Žalobce zdůvodnil svůj požadavek na náhradu za ztížení společenského uplatnění tak, že jeho obtíže, které mu v souvislosti se zraněním vznikly, v průběhu doby léčení neustoupily, ale naopak se stále zhoršují, je plně odkázán na pomoc dalších osob. Je úplně vyřazen z veškerého společenského života, pracovního, sportovního i manželského, je inkontinentní, má zavedenu permanentní cévku a trpí chronickým zánětem močového měchýře, který jde léčit dočasně jen injekčním podáním antibiotik v nemocnici. Má ochrnutý svěrače, stolicí má jen po projímadle nebo nevypočítatelně. Špatně se ohýbá, sám se neposadí a bez opory vydrží sedět jen pár minut. V důsledku ochrnutí hrudníku má pouze omezené mělké dýchání. Na pravé ruce má ztuhlé rameno, zápěstí a prsty jsou zcela neovladatelné, drápovitě zahnuté, u levé ruky má ochrnutý třetí až pátý prst, v obou rukách má stálou bolest. Pravá kyčel je po úrazu silně zavápněna, musel se podrobit operaci kyčle, při které bylo vápno částečně odstraněno, aby mohl sedět. Při cvičení ho musí dva lidé postavit a držet. Sám neudrží stabilitu ani v nohou ani v zádech. Má bolestivé spasmy v nohách a bolesti v páteři. Sám se neobleče, nepřesune se z postele na vozík ani opačně. Při ležení se nedokáže obrátit a

- pokračování

musí být druhou osobou polohován neboť hrozí proleženiny. Z toho všeho u žalobce vznikají psychické poruchy, špatný spánek, nechut' k životu.

Dále žalobce požaduje náhradu mzdy po skončení pracovní neschopnosti, a to od 10.3.1998 do 30.6.1998 částkou 30.088,-- Kč a úrok z prodlení od 1.7.1998 ve výši 26 %, od 1.7.1998 do 30.11.1998 ve výši 39.435,-- Kč a úrok z prodlení ve výši 20 % od 1.12.1998, od 1.12.1998 do 31.7.1999 ve výši 73.624,-- Kč a úrok z prodlení 12 % od 1.8.1999, od 1.8.1999 do 30.11.1999 35.680,-- Kč s 10 % úrokem z prodlení od 1.12.1999, od 1.12.1999 do 30.11.2000 Kč 123.300,-- s 10 % úrokem z prodlení od 1.12.2000, od 1.12.2000 do 31.12.2002 Kč 147.693,-- s 3,5 % úrokem z prodlení od 1.1.2003, od 1.1.2003 do 28.2.2003 Kč 22.210,-- s 3,5 % úrokem z prodlení od 1.3.2002 a od 1.3.2003 pak náhradu škody za ušlý výdělek ve formě renty ve výši 11.105,-- Kč. Na podporu svého tvrzení předložil žalobce znalecký posudek MUDr. A. M. ze dne 4.2.2003 jako doplněk k původnímu posudku, kde byl ohodnocen pouze základní úraz. Z tohoto posudku bylo zjištěno, že žalobce po úraze zůstal natrvalo ochrnutý - kvadruparesa. Má přiznanou úplnou bezmocnost a je odkázán na pomoc druhé osoby. Nemůže stát, sedět bez opory vydrží jen pár minut. Sám se nedostane do vozíku ani zpět na postel. Dýchání je povrchové, nemůže se zasmát. Pravou ruku má zcela nepoužitelnou, u levé má schopné tři prsty. Pravou nohou pohne zcela neznatelně, levou dokáže pokrčít vleže na posteli a natáhnout s větší námahou. K polohování je potřeba pomoci druhé osoby. V důsledku tohoto poškození je zcela ztracena u žalobce možnost výdělku, byl živitelem rodiny (syn studuje na vysoké škole), ztratil funkci uplatnit se v rodinném a sexuálním životě, je odkázán na invalidní vozík a na pomoc manželky, která zůstala doma o něho pečovat. Po větší část roku pobývá doma, ven se dostává pouze při příznivém počasí (má narušenou termoregulační funkci organismu). Z toho všeho vznikají u něho psychické poruchy a traumata, je nucen soustavně používat léky (tegretol, baclofen, sirdault, rivotril, projimadla, antibiotika a léky na spaní). Lékař proto ohodnotil ztížení společenského uplatnění žalobce 3.390-ti body a zároveň navrhl zvýšit tuto částku dle § 6, odst. 2 a několikanásobné zvýšení dle § 7, odst. 3, vyhl.č. 32/1965 Sb., což zdůvodnil jednak těžkými následky úrazu, jednak zastaralostí vyhlášky.

Z lékařské zprávy Nemocnice Pardubice bylo zjištěno, že bolestné žalobce na chirurgickém oddělení a rehabilitačním oddělení činí dle položky 229, vyhl.č. 32/1965 Sb. (funkční porucha míchy) a dle položky 2, téže vyhlášky (mnohočetné tržnězhmožděné rány obličej a hlavy) 137,5 bodů, tj. 4.125,-- Kč.

Ze zprávy posledního zaměstnavatele žalobce před úrazem, tj. Transporty, a.s. Chrudim, soud zjistil, že průměrný hrubý výdělek žalobce před úrazem činil 14.622,-- Kč a že na nemocenských dávkách a doplácích mzdy do dne přiznání plného invalidního důchodu mu bylo vyplaceno 36.271,-- Kč.

Ze zprávy České správy sociálního zabezpečení v Praze 5, Křížová 25 bylo zjištěno, že žalobci byl od 10.3.1998 přiznán plný invalidní důchod ve výši 6.636,-- Kč zvýšený pro úplnou bezmocnost o 1.515,-- Kč, tj. celkem 8.151,-- Kč. Od července 1998 byl upraven na celkovou částku 8.553,-- Kč, od srpna 1999 na 8.836,-- Kč, od prosince 2000 na 9.178,-- Kč a od prosince 2001 na 9.773,-- Kč.

- pokračování

* Z výpovědi žalobce, kterého vyslechl soud v jeho domácím prostředí a z místa samého, soud zjistil, že žalobce je odkázán na pomoc jiných lidí, např. na vozík ho musí přenést dvě osoby, stejně tak za účelem umytí, osprchování, apod.. I ve spaní je odkázán na pomoc jiné osoby, neboť potřebuje otočit několikrát za noc, je ochrnut od klíční kosti dolů, ruce má omezeně pohyblivé. Ven se dostane pouze s vozíkem a za počasí při teplotě nad 20 °C, jinak by prochládl. Neudrží moč a stolici, dochází u něho k odvápnění kostí, což je provázeno bolestmi a kosti jsou náchylné ke zlomení. Před úrazem pracoval žalobce jako konstruktér a měl mnoho koníčků, rybaření, cyklistika, fotbal, chodil do společnosti (divadlo, plesy, kino), po úraze nemůže z těchto činností vykonávat žádnou, je odříznutý od světa a spojený pouze v období květen až září, kdy se dostane na zahradu. Nemůže využít ani bezbariérová kulturní zařízení, neboť by např. na představení v kině nevydržel delší dobu, značnou část dne mu zabírá cvičení, dopoledne od 9,00 do 11,30 hodin, odpoledne od 13,00 do 15,00 hodin. I k této činnosti potřebuje činnost dalších osob, rehabilitační zařízení, které má v domácím prostředí, představovalo výdaj 70.000,--Kč, od státu obdržel polovinu. Vzhledem k nepohyblivosti po úraze se přestěhoval do rodinného domku, který zdědila jeho manželka, který si však vyžádal nutnou bezbariérovou úpravu, s nákladem kolem 70.000,--Kč. Z toho 60 % dostal jako sociální příspěvek. Z faktury č. 0000128498 z 13.7.1998 bylo zjištěno, že za úpravu povrchu podlah v chodbě a v kuchyni bylo vyúčtováno 27.416,--Kč. Z faktury č. 0000119098 z 29.5.1998 bylo zjištěno, že za rozšíření a úpravu bezbariérového vstupu do rodinného domu v Chrudimi bylo žalobci vyúčtováno 27.963,--Kč.

Manželka žalobce z důvodu péče o manžela ukončila dne 31.10.1998 pracovní poměr v Transportě, a.s. Chrudim, kde měla průměrný příjem 8.710,--Kč, jak bylo zjištěno z mzdového ujednání ze dne 27.2.1998 a z dohody o ukončení pracovního poměru ze dne 19.8.1998. Z rozhodnutí Městského úřadu v Chrudimi, odbor sociálních věcí a zdravotnictví ze dne 19.11.1998 jí byla přiznána opakovaná peněžitá dávka sociální péče ve výši 3.408,--Kč od 1.12.1998 vzhledem k péči o žalobce jakož i tomu, že nemá žádný příjem.

Z faktury č. 99003 ze dne 12.2.1999 bylo zjištěno, že žalobce si objednal MOTOMed pico za 67.480,--Kč.

Z kupní smlouvy (faktura č. 990215) ze dne 16.4.1999 bylo zjištěno, že žalobce zakoupil od J. H. prostřednictvím AUTOBAZARU NIKA, Pardubická 1214, Chrudim, ojetý automobil značky Peugeot 405 GRDT za 148.000,--Kč.

Z průkazu o původu psa vydaného ČKJ v Praze 1, Staré Město bylo zjištěno, že byl vystaven dne 10.7.1998 pro plemeno Flat-Coated Retriever/FCR, chovatel Ing. J. K. H., T.

Po takto provedeném řízení žalobce požadoval náhradu bolestného ve výši 4.125,--Kč s 26 % úrokem z prodlení od 1.7.1998 do zaplacení, náhradu za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti ve výši 51.461,--Kč s 26 % úrokem z prodlení od 1.7.1998 do zaplacení, náhradu nákladů, které vznikly manželce žalobce v souvislosti s jízdami za žalobcem ve výši 2.718,--Kč s 26 % úrokem z prodlení od 1.7.1998 do zaplacení, náhradu nákladů, které musel žalobce vynaložit v souvislosti s úrazem ve výši 153.480,--Kč s 10 %

úrokem z prodlení od 1.11.1999 do zaplacení, náhradu za ztížení společenského uplatnění ve výši 2.846.520,-- Kč s 10 % úrokem z prodlení od 2.11.1999 do zaplacení a měsíční rentu Kč 11.105,-- Kč od 1.3.2000. Žalobce žádal náhradu nákladů řízení ve výši 130.665,-- Kč.

Žalovaná uvedla, že zcela odmítá požadavek žalobce na náhradu nákladů spojených s nákupem ovoce a minerální vody, což dle jeho názoru nesouvisí s úrazem. Stejně tak odmítla nárok na zakoupení psa a vyjádřila pochybnosti o účelnosti nákladů na bezbariérovou úpravu domu. Za zcela bezprecedentní považuje žalovaná požadavek žalobce na 1.000-ci násobek náhrady za ztížení společenského uplatnění. Žalovaná připouští, že společenské uplatnění žalobce je sice mimořádně ztíženo a právě z toho důvodu je na místě bodové ohodnocení v souladu s dosavadní praxí, tj. v rozsahu dvou až trojnásobku. Podle žalované vzhledem na mechanismus úrazu, požitý alkohol žalobce a všechny okolnosti případu, nejsou v daném případě podmínky pro zcela ojedinělý a mimořádný průlom do soudní praxe v podobě navyšování ztížení o 1000-ci násobek a obcházení obecně závazných předpisů. Podle žalované by se tedy měl celkový priznaný nárok pohybovat v rozsahu okolo 550.000,-- Kč, i když i nadále setrvala na stanovisku, že žaloba není opodstatněna a navrhla její zamítnutí.

Dle § 444, odst. 1, obč. zák. se při škodě na zdraví jednorázově odškodní bolesti poškozeného a ztížení jeho společenského uplatnění.

Dle odst. 2, Ministerstva zdravotnictví stanoví v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí vyhláškou výši, do které lze poskytnout náhradu za bolest a za ztížení společenského uplatnění a určování výše náhrady v jednotlivých případech.

Touto vyhláškou je vyhl.č. 32/1965 Sb. ve znění vyhlášky č. 85/1967 Sb., č. 76/1981 Sb., č. 78/1981 Sb., č. 54/1993 Sb., č. 440/2001 Sb. a č. 50/2003 Sb.. Pro daný případ je třeba vycházet z vyhlášky ve znění uvedeném pod č. 54/1993 Sb. (neboť vyhl.č. 440/2001 Sb. je účinná až od 1.1.2002 a vyhl.č. 50/2003 Sb. je účinná od 28.2.2003). Dle § 6, odst. 2, této vyhlášky částka odpovídající základnímu počtu bodů zjištěnému lékařem při odškodňování ztížení společenského uplatnění se přiměřeně zvýší až na dvojnásobek dle předpokladů, které poškozený ve věku, ve kterém byl poškozen na zdraví, měl pro uplatnění v životě a ve společnosti a které jsou v důsledku poškození omezeny nebo ztraceny. Těmito předpoklady se rozumí zejm. možnost uplatnit se v životě rodinném, politickém, kulturním a sportovním a možnost volby povolání a dalšího sebevzdělání, přihlédne se přitom k tomu, zda jde o muže nebo ženu a také k upozornění lékaře. Dle § 7, odst. 1, této vyhlášky se určuje výše odškodnění za bolest a za ztížení společenského uplatnění částkou 30,--Kč za jeden bod. Celková výše odškodnění nesmí přesáhnout 120.000,-Kč, z toho odškodnění za bolest nesmí přesáhnout 36.000,--Kč (§ 7, odst. 2, vyhl.). Dle 3. odstavce téhož § může soud odškodnění přiměřeně zvýšit nad stanovené nejvyšší výměry odškodnění ve zvlášť výjimečných případech hodných mimořádného zřetele.

- pokračování

Dle § 445, obč. zák. se ztráta na výdělku, k níž došlo při škodě na zdraví, hradí peněžitým důchodem. Přitom se vychází z průměrného výdělku poškozeného, kterého před poškozením dosahoval.

Dle § 446, obč. zák. náhrada za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti poškozeného činí rozdíl mezi jeho průměrným výdělkem před poškozením a nemocenským.

Dle § 447, odst. 1, obč. zák. činí náhrada za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě rozdíl mezi průměrným výdělkem před poškozením a výdělkem dosahovaným po poškození s připočtením případného invalidního důchodu nebo částečného invalidního důchodu.

Dle § 449, odst. 1, obč. zák. se při škodě na zdraví hradí též účelné náklady spojené s léčením.

Dle odst. 3, téhož zák. ustanovení se hradí náklady léčení a náklady pohřbu tomu, kdo je vynaložil.

V daném případě požadoval žalobce náhradu bolestného ve výši 4.125,-- Kč. Z provedených důkazů zejm. bodového ohodnocení Nemocnice Pardubice bylo prokázáno, že utrpěl bolesti, které tvrdil a které byly ohodnoceny 137,5 body, tj. 4.125,-- Kč. Soud proto v této části žalobě zcela vyhověl a dle § 517, obč. zák. přiznal žalobci i příslušenství, tj. úrok z prodlení ve výši 26 %, tj. ve výši dvojnásobku diskontní sazby stanovené Českou národní bankou a platné k 1. dni prodlení splněním tohoto dluhu (§ 1, nařízení vlády č. 142/94 Sb.), žaloba byla totiž podána 16.7.1998 a žalobce požadoval úrok z prodlení od 1.7.1998.

Pokud jde o další nárok žalobce, tj. nárok na odškodnění ztráty na výdělku po dobu pracovní neschopnosti, tj. za období od 4.9.1997 do 9.3.1998 ve výši 51.461,-- Kč, vyšel soud z provedených důkazů a po jejich zhodnocení došel k závěru, že žalobci je třeba přiznat vyšší částku konkr. Kč 53.884,--. Průměrný hrubý výdělek před vznikem škody činil 14.622,--Kč, tzn. že žalobce měl obdržet od 5.9.1997 do 9.3.1998, tj. za 6 měsíců a 4 dny, 90.155,-- Kč. Obdržel však pouze 36.271,-- Kč (tj. prokázané vyplacené nemocenské dávky a náhrada mzdy). Rozdíl tedy činí 53.884,-- Kč. Soud proto přiznal žalobci na ušlém výdělku za dobu trvání pracovní neschopnosti 53.884,-- Kč s příslušenstvím, tj. 26 % úrokem z prodlení od 1.7.1998 do zaplacení (se stejným odůvodněním jako shora).

Pokud jde o náhradu nákladů, které vynaložila manželka žalobce za cesty do nemocnice, nákup ovoce a minerálních vod, celkem ve výši 2.718,-- Kč, nemohl soud v této části žalobě vyhovět, neboť jde o nárok manželky žalobce a náklady, které vynaložila, byť v souvislosti s léčením žalobce, se hradí pouze jí. V této části byla proto žaloba zamítnuta.

Pokud jde o účelné náklady, které žalobce vynaložil v souvislosti s léčením, konkr. náklady na bezbariérovou úpravu rodinného domu, na zakoupení automobilu, motopedu a psa, celkem ve výši 153.480,-- Kč a které prokázal do výši 143.480,-- Kč, neboť nepředložil žádný důkaz o koupi psa, uznal soud důvodnost těchto nákladů, které žalobce vynaložil do částky 143.480,-- Kč, neboť jednak do této částky byly prokázány a jednak je soud považuje

- pokračování

za zcela účelné. Pokud jde o náklady spojené s pořízením psa, nebylo ani prokázáno, z jakého důvodu byly tyto náklady vynaloženy, pokud vynaloženy byly. Soud proto v této části žalobě vyhověl spolu s úrokem z prodlení ve výši 10 %, a to od 1.11.1999, tj. ode dne, kdy žalobce o tento nárok žalobu rozšířil a kdy vzhledem k § 1, nařízení vlády č. 142/1994 Sb. činí výše úroků k 1. dni prodlení 10 % a ve zbytku, tj. do částky 10.000,--Kč a příslušenství z této částky, žalobu zamítl (v bodě III. výroku rozsudku je rozhodnuto o náhradě nákladů manželky a o náhradě účelně vynaložených nákladů spojených s léčením žalobce, tzn. že je zamítána částka celkem 12.718,-- Kč s příslušenstvím).

Pokud jde o náhradu nákladů ztížení společenského uplatnění žalobce, požadoval žalobce celkem Kč 2.846.520,-- s 10 % úrokem z prodlení od 2.11.1999. Soud zhodnotil provedené důkazy a vyšel zejm. z bodového ohodnocení MUDr. M., který společenské uplatnění ohodnotil 3.390-ti body, tj. 101.700,--Kč. Zároveň tento lékař popsal zdravotní stav a postižení žalobce po úraze shodně s tvrzením žalobce i se samotným zjištěním soudu při výslechu žalobce v domácím prostředí. Lékař doporučil postup dle § 6, odst. 2 a § 7, odst. 3, vyhl.č. 32/1965 Sb. ve znění pozdějších předpisů jak byly shora citovány. Tato vyhláška uvádí, že lze přikročit k přiměřenému zvýšení až na dvojnásobek v případě, kdy lze použít ustanovení § 6, odst. 2, této vyhlášky, což v daném případě použít lze. Soud proto bodové ohodnocení zvýšil dle tohoto ustanovení na dvojnásobek a zároveň použil i mimořádné zvýšení a ve smyslu § 7, odst. 3, citované vyhlášky, neboť dle jeho názoru v daném případě jde o zvlášť výjimečný případ hodný mimořádného zřetele, vzhledem k tomu, že žalobce před zraněním byl muž, který byl plně zapojen do pracovního, sportovního a kulturního života, kdy pracoval jako konstruktér, měl řadu koničků, zatímco po úraze je ochrnutý, odkázán plně na pomoc druhých osob, jeho manželka musela ukončit zaměstnání a celodenně o něho pečovat. Proto soud zvýšil bodové ohodnocení nad stanovenou nejvyšší výměru ještě o dvojnásobek, celkem tedy došlo ke zvýšení bodového ohodnocení o pětinasobek, tj. na 508.500,-- Kč (3.390 bodů x 30 = 101.700,--Kč x 5 = 508.500,--Kč). Do této části bylo proto žalobě vyhověno zatímco ve zbytku, tj. na zaplacení dalších 2.338.020,--Kč s přísl. byla žaloba zamítnuta. Pokud jde totiž o příslušenství, tj. úrok z prodlení, který žalobce požadoval ve výši 10 % z částky 2.846.520,--Kč od 2.11.1999 do zaplacení, nelze úrok z prodlení přiznat, neboť povinnost zaplatit tuto náhradu vzniká až na základě soudního rozhodnutí, v němž je určena doba splnění. Teprve uplynutím takto určené doby plnění dochází k prodlení dlužníka.

Pokud jde o náhradu za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti, ve smyslu § 447 obč. zák., vyšel soud z provedených důkazů, ze kterých bylo zjištěno, že průměrný výdělek před poškozením žalobce činil 14.622,-- Kč. Tento výdělek by byl valorizován dle nařízení vlády č. 320/1998 Sb. od 31.12.1998 o 9 %, tj. o 1.315,98 Kč, činil by tedy 15.937,98 Kč, zaokrouhlo 15.938,-- Kč, dle nařízení vlády č. 283/1999 Sb. by s účinností od 30.11.1999 byl valorizován o 1.354,73 Kč, tj. činil by 17.292,71 Kč, zaokrouhlo 17.293,--Kč, dle nařízení vlády č. 18/2001 Sb. by byl s účinností od 1.12.2000 valorizován o 6 % tj. o 1.037,56 Kč, činil by tedy 18.330,27 Kč, zaokrouhlo 18.330,-- Kč, tj. na 19.173,46 Kč, tedy na 19.174,-- Kč zaokrouhlo. Dále bylo zjištěno, že žalobci byl s účinností od 10.3.1998 přiznán plný invalidní důchod, celkem 8.151,--Kč, který byl od července 1998 upraven na 8.553,--Kč, od srpna 1999 na 8.836,--Kč, od prosince 2000 na 9.178,--Kč a od prosince 2001 na 9.773,--Kč. Dle hledisek § 447, obč.zák. je třeba vypočítat

- pokračování

náhradu za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti takto: od 10.3.1998 do 30.6.1998, tj. $3 \times 8.206 (14.622 - 6.416) = 24.618 + 21 \times 274 (8.206 : 30 = 274) = 5.754$, tj. celkem 30.372,--Kč, výdělek činil 14.622,--Kč, důchod 6.416,--Kč, renta tedy 8.206,--Kč měsíčně, tzn. denní částka činí 274,--Kč. Proto soud přiznal za období od 10.3.1998 do 30.6.1998 Kč 30.372,--Kč s úrokem z prodlení ve výši 26 % od 1.7.1998 (jak bylo zdůvodněno již výše).

Pokud jde o období od 1.7.1998 do 30.12.1998, tj. 5×7.887 (výdělek 14.622 – důchod po zvýšení 6.735) = 39.435 + 30 dnů po 263 = 7.633, tj. celkem 47.068,--Kč, za toto období proto soud přiznal Kč 47.068,--Kč s úrokem z prodlení ve výši 20 % s účinností od 31.12.1998. Za období od 31.12.1998 do 31.7.1999, tj. 7×9.203 (valorizovaný průměrný výdělek 15.938 – důchod 6.735 = 9.203), tj. 64.421 + 296,87 (1 denní renta činí $9.203 : 31 = 296,87$) = 64.718 po zaokrouhlení. Za toto období proto byla přiznána částka 64.718,--Kč s 12 % úrokem z prodlení od 1.8.1999. Za období od 1.8.1999 do 29.11.1999, tj. 3×8.920 (valorizovaný průměrný výdělek 15.938 – invalidní důchod po zvýšení 7.018 = renta 8.920) = 26.760 + 29 dnů po 297,33 Kč, tj. celkem 35.383,--Kč, za toto období proto soud přiznal 35.383,--Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % od 30.11.1999. Za období od 30.11.1999 do 30.11.2000, tj. 12×10.275 (valorizovaný průměrný výdělek 17.293 – invalidní důchod 7.018 = 10.275, 1 den renta 342,50) = 123.642,50, zaokrouhleno 123.643, za toto období přiznal proto soud 123.643,--Kč s 10 % úrokem z prodlení od 1.12.2000. Za období od 1.12.2000 do 30.12., 2001, tj. 12×11.015 (valorizovaný průměrný hrubý výdělek 18.330 – zvýšený invalidní důchod 7.315 = 11.015 měsíčně, denní dávka 355,32), tj. 132.180 + 10.659 ($30 \times 355,32$), celkem tedy 142.840, za toto období tedy soud přiznal Kč 142.840,-- se 7,5 % úrokem z prodlení od 31.12.2001. Za období od 31.12.2001 do 31.12.2002, tj. za 12 měsíců po 11.361 (valorizovaný průměrný hrubý výdělek 19.174 – zvýšený invalidní důchod 7.813,-- Kč = měsíční renta 11.361, denní renta 366,48), tj. 136.332 + 1 den po 366,48 = celkem 136.699, za toto období proto soud přiznal 136.699,--Kč s úrokem z prodlení 3,5 % od 1.1.2003. Od 1.1.2003 do 31.3.2003, tj. 3×11.105 (výdělek 19.174 – zvýšený invalidní důchod 8.069 = renta 11.105), tj. 33.315, soud proto přiznal za toto období 33.315,--Kč s úrokem z prodlení 3,5 % od 1.4.2003. Od 1.4.2003 pak činí renta i nadále 11.105,--Kč měsíčně, a soud proto rozhodl, že tuto částku je povinna žalovaná žalobci poukazovat vždy do každého posledního dne v měsíci.

Pokud jde tedy o náhradu za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti za celé období od 10.3.1998 do 31.3.2003 přiznal soud celkem částku 614.038,--Kč (tj. 30.372 + 47.068 + 64.718 + 35.383 + 123.643 + 142.840 + 136.699 + 33.315). Žalobce požadoval 615.327,--Kč, proto soud ve zbytku, tj. o částku 1.289,--Kč s příslušenstvím, žalobu zamítl.

Pokud jde o náklady řízení ČR, které hradila, rozhodl soud dle § 148, odst. 1, o.sř. tak, že přiznal náhradu proti účastníkům dle výsledku řízení. Bylo zapláceno svědecké svědkovi L. ve výši 458,15, svědkovi J. 125,--Kč a za znalecký posudek MUDr. U. 3.215,--Kč, celkem tedy 3.833,15 Kč. Žalobce byl úspěšný ve věci ve výši 36,15 %, měl by tedy zaplatit 63,85 % nákladů České republiky. Protože je však osvobozen od soudních poplatků, bylo rozhodnuto, že odpovídající část, tj. 36,15 % nákladů řízení, zaplatí žalovaná,

- pokračování

tj. Kč 1.385,68, zaokrouhleně 1.386,--Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Chrudimi, který náklady řízení České republiky ze svého účtu hradil.

Žalobce požadoval náhradu nákladů řízení ve výši 130.665,--Kč, tj. odměnu za 4 úkony po 6.700,--Kč (od podání žaloby dne 16.7.1998 do podání ze dne 1.11.1999, kterým žalobu rozšířil), spuncata 575.282,--Kč a od 2.11.1999 do dne 23.4.2003 spuncata 3.575.282,-- Kč, tj. odměna za jeden úkon Kč 14.720,-- , tedy za 7 úkonů Kč 103.040,-- Kč, dále 11x paušál po 75,-- Kč.

V předmětném řízení bylo projednáno několik věcí ve společném řízení o náhradu škody na zdraví, konkr. nárok na náhradu za bolest a ztížení společenského uplatnění na náhradu za ztrátu na výdělku po dobu trvání pracovní neschopnosti a po ukončení pracovní neschopnosti, nárok na náhradu nákladů vynaložených v souvislosti s léčením, u nichž způsob zjišťování výše nároku je rozdílný, což má za následek rozdílný režim rozhodování o náhradě nákladů řízení. Nárok za bolest a ztížení společenského uplatnění se řídí zpravidla podle § 142, odst. 3, o.s.ř., zatímco ostatní nároky většinou podle § 142, odst. 2, o.s.ř..

V daném případě rozhodnutí o bolestném a ztížení společenského uplatnění záviselo na odborném posouzení (bodové ohodnocení) a zvýšení nároku dle § 7, odst. 3, vyhl.č. 54/1993 Sb. na úvaze soudu. Proto soud postupoval dle § 142, odst. 3, a v těchto věcech přiznal žalobci plnou náhradu nákladů řízení. Ve zbývajících nárocích neměl žalobce plný úspěch, pouze u nákladů, které vynaložila manželka žalobce a u části nákladů, které musel sám vynaložit v souvislosti s úrazem. V těchto věcech byl však jeho neúspěch vzhledem k celkové výši nároku v nepatrném poměru, a proto i v těchto věcech přiznal soud žalobci plnou náhradu nákladů řízení ve smyslu § 142, odst. 3, o.s.ř.. Náklady byly u žalobce správně účtovány dle vyhl.č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), konkr. podle § 7, §11, odst. 1, §13, odst. 3, jako 4 úkony právní služby po 6.700,--Kč a 4x paušál po 75,--Kč a 7 úkonů po 14.720,--Kč a 7x paušál po 75,--Kč. Celkem tedy 130.665,-- Kč.

Žalobce byl v řízení osvobozen od soudního poplatku dle § 11, odst. 2, písm. d), zák. o soudních poplatcích a poplatková povinnost přechází dle § 2, odst. 3, téhož zákona na žalovanou, která je povinna zaplatit poplatek ve výši 4 % z přiznané částky po zaokrouhlení na celé stokoruny nahoru, tj. z částky 1.324.100,--Kč, tedy 52.961,--Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení prostřednictvím soudu podepsaného ke Krajskému soudu v Hradci Králové.

- pokračování

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Chrudimi dne 30. 4. 2003

JUDr. Vlasta Jirasková
samosoudkyně